

Bekliyorum Gelmiyor Hızır

– Ümit Seyhan · 27 Aralık 2012

Gözlerini düşlüyorum yine,
Zifiri karanlığa inat.
Mehtap olmasın,yıldızlar göz kırpmasın.
Sular kabarmasın, deniz yitirsin mavisini.
ölüm uykusuna dalsın doğa.
Yanmasın evlerin ışıkları,
Koyu bir umutsuzluk,
İssiz sokaklarda sürsün sefasını,
ne çıkar.

İsmin yürek ucumda,
Hiç bilmediğim bir şarkı dudaklarımda.
Nefesim yayılıyor duman duman,
Çiğnenmiş, kirlenmiş duygulara,
Tamamlanıyor tüm parçalar,
Sensizlik,ben, bir de kar ve hazan.

Bir ses duyuyorum çok uzaklardan,
Kaç! diyor...
"Mecnun çoktan unutmuş Leyla'sını"
Üşüyorum, hemde ölümüne.
Ama avuçlarım,avuçlarım,
Neden hala ateş içinde.?

Yarılıyor gök,
Kaybediyor yokluk cazibesini.
Bir nehir oluyorum, bir çağlayan,
Doruklardan kendini bırakan.
Taşlara vuruyorum yüreğimi,
Bir damla kan akmıyor,
Varlığımı doğrulayan.
Gözlerinin hülyasında, tek bir gerçek
Ben ise koskaca bir yalan.

Gittikçe varılmaz sandığım,

Bin tane şairden "gitme"! diye,
Hep aynı nasihatı aldığım,
Tam o uçurumun kenarında,
Bekliyorum gelmiyor Hızır,
Yüreğim uçmaya hazır.
Kayıyor yer ayaklarımın altından,
Boşluktayım,düşüyorum,
Yoksa senin değil mi?
Bana doğru uzanan el.
Alevler sardıkça acıyor canım
Ve tutuşuyor kanatlarım.

Ateşe veren kim beni?
Neden bu düşmanlık?
Nedir bu kinin sebebi?
Şimdi diyor at kendini !
Kanatların yok artık,
Dönemezsin geri.

Sessiz bir çığlık kopuyor içimden,
Çekildikçe canım,
Soğuyor avuç içlerim
Açılıyor tüm kilitler.
O an;
Bir ışık sönüyor gözlerinde,
Yüreğin sızlıyor, bir acı yürüyor damarlarından,
Sarıyor ya bedenini,
sebebi bu işte..

Ü.Seyhan